

לחשוב שכולכם מתייחסים אל עצמכם ברצינות מועזת.
מאחר שהסטטיסטיקה (שוב?) מורה על עודף במין היפה, הייתי סמוך ובטוח. הוא כותב, בשמידיה שהלה על המין הנ"ל, בושה בהתקשרותו עם המין הלא-יפה, סתם כך ברחוב, הרי במדור מעודן יכולות הבנות היפות הג'ל להביע את רחשי-ליבן יותר מהמין החזק. ובדימוי חזיתי 90% מיכתבי נקבות במדור. אך היפכא מס' תברא.

או אני נענה לאלגור: בן 23, פקיד משועמם עד-מוות, סתם בוגר-תיכון, נחמד אבל בכלל לא יפה, ואוהב מאד-מאד להת-בודד. כלומר, אוהב לבלות יחדיו בכל מקום שקט שרק יהיה. שואא דיסקוטקים (אותי כבר קנית).

את מי הייתי רוצה למצוא? כל אחת מגיל 18-22 שתהיה נחמדה אבל לא מטומי-טמת. אני לא רוצה אחת שתגידי לי שצרפת היא בירת פריס, ושהגרי קסינג'ר הוא כוכב-טלוויזיה. בקיצור, הייתי שמח מאד אילו היתה פונה אלי נערה בעלת הומור (שיודעת את ההבדל בין יקה לבתולה), ואינטליגנציה, שתוכל למצוא אתי מכנה משותף.

ובכן, אם את רואה את עצמך כחלק ממישואה שגם הוא חלק ממנה — הצד הרומנטי של המתמטיקה כולו שלכם. לי נצה, אני מקווה. במיוחד אם את מסביבות תל-אביב-יפו.

התחביב: רצינות

בין עשרות המכתבים הנערמים על שולחני בימים אלה, מכל אותם המבקשים להכין להם עתודה רומנטית לימות החורף הגראים כבר באופק, הציץ לי אחד — (3/77) — ומייד נפגעתי. מוחק שזוה כבר מזמן לא קרה לי. שיפטו בעצמכן:

„אני חייל בן 20 המשרת בצפון. את חופשותי אני מעביר בעיסוק באחד מ'החביבי הרבים, אך לבד (מייד תביני מדוע). אני בחור רציני, ביישן ורגיש מאד, ותכונות אלה מקשות עלי יצירת קשר עם המין השני. לכן אני מעוניין להכיר בחורה נחמדה ועליונה, שעיתה אפשר לשוחח מלב אל לב.

לדעת הכל אני בחור מעניין ואינטלי-גנטי. בשעות-הפנאי המעטות שיש לי אני עוסק בצילום, קולנוע (צפייה ולמידה כתחביב), האזנה למוסיקה וקריאה. כמור-כן אני אוהב מאד לטייל, בעיקר טיולים רגליים בשמורות-הטבע.

אילולא ציין שהוא בן 20, הנער, הייתי חושבת שהוא שייך לדור הקודם. הייתי בטוחה שרציניים וביישנים כאלה כבר נעלמו מתחת לדיסקוטקים. קשה לי לשער לעצמי שאת, שם, שאוהבת אותם דברים בדיוק וגם מתגוררת באזור השרון, תי שרשי אדישה לקריאתו. גם בלי להכיר אותו, אני משוכנעת שיהיה כדאי לך ל-הצטרף לרשימת התחביבים שלו.

אחד כמו בספרים

יש לי הרגשה (4/77) קראה את כל הספרים הנכונים. יש לה תמונה ברורה ומוגדרת של מה שהיא מחפשת אצלך. אבל לי נדמה, משום-מה, שכדי למצוא מיכלול כזה של דברים טובים כמו שהיא רוצה, היא צריכה לפחות שלושה-ארבעה, נו, הלוואי שאתברדה.

והדרישות אינן קלות. „אם אתה מא-מין“ היא כותבת, באמת, באהבה ובמוסי-קה. אם אינך חומרני, וכסף הוא לא מילת-המפתח שלך, אם לפעמים אתה מגלה ש-אתה קצת אידיאליסט. אם אתה טיבעי ו-

ספונטאני (ב-100% לפחות) בכל מעשיך, בגישתך, בצורת-הדיבור וגם בלבוש... הזהרתי אתכם, נכון? אבל זה עוד כלום. תראו מה בא עכשיו: „אם יש בך קשיחות, חיספוס, אך ברובדים עמוקים יותר יש גם רגישות וחום — הרבה חום, אם הנך הרפתר קו, אוהב לטייל הרבה, אמיץ וחזק. אם אתה רואה לעומק, ומבין דברים מוזוויות שונות. אם אתה יודע הרבה וצמא לדעת

הרבה יותר, ואין כימעט דבר שלא תמצא בו עניין...“

זהו, אפשר להתחיל שוב לנשום. ואם זה אתה, שהיא כל-כך מחפשת, ואם תכתוב אליה אולי גם תמצאו, ואם אתה בן 24-30 — או אני את שני עשיתי.

אלוף המחמאות

וכך ישב לו (5/77) ועיין בעיתוני-השבת המשעממים (אני מצטטת), אחרי שהקיץ משנת אחר-הצהריים המתוקה והבטלנית, פיהק — ונזכר בשני דברים: „אלף-בי, בי-בית — בכך שהוא בעצם לבד, ואז הוא נזכר בעוד משהו: שהמדור שלי בלתי-שיגרת, ושכל הכבוד לספונטאניות ולחור-מור המתגלים בו, ושקשה לא להתלהב מהצורה שבה אני מגישה אותו.

„בדרך-כלל אינני חסיד ההגדרה של עצמי“ הוא כותב לי. אתה מכיר מישהו שכן, בינינו? „אבל כדי לא לתת לך, הקוראת, את ההרגשה של קניית תחול-בשק, אשתדל להשחקף עד כמה שאפשר בשלב זה, ואת השאר תעשי בעצמך.“ בחיי, עשה לי טובה שבהר בתיורך שלי, הבחור, כולכם פונים, בדרך-כלל, אלי; הוא — ישר אלייך. מילא, ניתן לו ל-המשיך: „תל-אביב, בן 31, גובה 172, במצב חדיש. אוהב לעשות הרבה חיים (קולנוע, טיולים ומה לא?). מחפש בחורה בעלת שיגעונות דומים, יפה ומעניינת.“

בלי יתר הבבל"ת

בעוד חודשיים (7/77) רץ החוצה, כלומר

מסיים את השירות הסדיר, והוא כעת בן 21. מתכוון להתחיל את החיים „גינטיים, ברונטית, שאטנית — לא חשוב הצבע. כל חשוב רק כל הנתונים שהעניק הטבע. הספורים של נחמדה, יפה, עדינה, ש-יישארו למדורי-השידוכים. העיקר מה ש-רואות העיניים.“ פצצה, מה?

אז מה שהוא מחפש, זה „סתם אחת ש-חושבת את עצמה לאחת מן החבר'ה, בלי כל יתר הבבל"ת.“ מין אחת כזאת הוא מזמין לכתוב אליה.

אבל יש בכל-זאת תנאי (איך אפשר אחר-רת?) : „עיקר שכתתי“ הוא מוסיף לי בסוף, „אנחנו אומנם בעידן הסילון, אבל לי עוד אין אחד משלי. כך שמגורים ב-איזור תל-אביב — חובה!“ אני מוכנה לשים את הראש הקטן שלי שאם תבוא לו אחת אפילו מאיזור חיפה, למשל, אבל עם סילון משלה — הוא לא יתנגד במיוחד.

מיכתב פרס

עברית שפה מחבלבלת

הנה, למשל, אחת סופיסטיקייטד אמיתית, לא מבויימת. אבל אתן לכם לקרוא אותה כמו שהיא, כי אני קצת מתבלבלת. „אני אוהבת בעלי-חיים, להשקות את הגינה ולראות את המים נכנסים לאדמה ויוצאים בצורת גויאבות; את ירושלים ונופה; בטוהובן ובאך וגם ג'ון קינג (מי זה?) ; מיכאל שלי ומיכלוד 22; ברטולוצ'י ומיסתרי האורגניזם. „אני שונאת מעט מאד דברים,“ מעידה על עצמה (1/77), „כנראה זה מעיד על חוסר-אופי (את אומרת!) : זיהום אוויר, התיימרות, קוצר-רוח, אוהבת אפשרויות פתוחות.

„את ודאי היית מסתפקת בזה“ היא כותבת לי באופן אישי, כאילו אני זאת שמחפשת או משהו, „אבל, הם' ירצו גם לדעת אם אני כזאת או אחרת. אז הנה דיעה מסויימת: מראה בינוני, גיל כתוב 37, גוון אישיות קשוב בעל אפשרויות של יקצעה.

„הייתי מתאהבת (שוב) באיש חכם (לא הכרחי הוכמה אינטלקטואלית), עניו, המתייחס בחיבה ובחמימות אל הדברים הקטנים שבחיים (לא אוטו קטן וכסף קטן). אין לי דיעות קדומות על גיל, הוא יכול להיות צעיר או מבוגר ממני.“

סוף האופניאה. אז מי שהבין הכל, וזה גם מדבר אל ליבו ואל מוחו, ויודע שגיל כתוב לא תמיד משקף את החזות והמחשבה — לא במיקרים החשובים, כלומר — מוזמן ליהנות מפילוסופיית-החיים המיוחדת שלה. אני, כמו שאמרתי כבר, מתבלבלת קצת. מישהו מתנדב לתרגם?

מיכתב-פרס השבוע — ובכל שבוע — זוכה בשי מערכת תכשיר-יופיו של חברת הדס, בשווי של 150 ל"י.

אם חשבתם שחוף מנודיסטים — במלואם או בחלקם — כבר ראו על החופים שלנו הכל, הנה ההפ-תעה. אומנם, את התמונה הזו, כן למעלה, צילמו בריוויירה הצר'ית, אבל גם יודע — אולי זה עוד יגיע גם אלינו. הסיפור הוא שאחרי שחוגי-הסילון השיל מעליו את בגדיו ויותר לא היה מה להס-תיר, היו מוכרחים למצוא משהו חדש. והמשהו החדש הזה הוא: גברים לבגונים עם כרסום בשלב מתקדם, ולצידם הרעיות במלוא מדי-הקרב — גינזיים, עקבים גבוהים, תירסוקות נוסח כוורת אמריקאית, וגרביניילון שחורות. ראו, הוזהרתם!

109 אמיצים ואמיצות מקרב הארץ! לא נותר לי אלא להגיע למסקנה מעציבה זו. עובדה, מאז שביקשתי מכם לאחזרנה לאזור עזו ולשלוח תמונות, ועוד הבטחתי פרטים מושכיליב למי שיקום ויחליט שבעצם, אין לו במה להתבייש — לא קרה שום דבר, אפשר לחשוב שהפטיקו למחור פילם במדינה הזאת!

ובכן, אני מציבה לכם אתגר: שילחו לי תמונות, לפחות אחת לכל מיכתב, אני, מצידי, מבטיחה לכות את האמיץ או ה-אמיצה התורנית בפרס באמת מיוחד, מתנת חברת הדס. מצד שני, תעשה התמי-נה את שלה. הסטטיסטיקה הפרטית שלי ושל קודמתי טוענת שמי שתמונתו/תמונתה התפרסמה מעל דפי העיתון, זכה במבול של מיכתבי-תשובה. כי אומץ-לב, כידוע לכם בודואי, זה דבר שבא מייד על שכרו. ובכן?

אחד עם חושי-הומור

זהו, הור שלי להפעם כימעט מלא לגמרי. חשבתי שהוא לא יגיע, אבל הוא בא. אחד עם חושי-הומור, זה (2/77) התחלתי כבר

תכשירי יופי ואיפור

